

aoti ka rahu anda ning teda häälitseada ning karas-
tada; wiimselt, et, kui ta warajalt siist ilmast peap
lahkuma, mes sagede arsti lugu om, ke henda ei
tohi tagastpidada, kui teda tõbitse manu kutsutas,
kel külgenakaja tõbi johus olewat, tema parrajäänu
omatsse mite ei pea sandilepi kätte wõtma. Wäaga
tululif om ka, kui koguduse arst naiseline mees om,
et temale mite ni pea mõte ei tule, hennese tõist paika
otfi ning et tõbitse kabese teda ei pelga, kui ta tun-
nep waja olewat, neid paljas wõtta.

Kogudus peap seepärast püüdma, oma arstile
hääd palka maassa ning meie päiwil ei wõi seda liijas
arwata, kui temale pri korterit antas, kolme hobese
hainu ning kaaru ning 1000 hõberubla ajastaja raha-
palka. Sest summast wõiwa mõisniku henne kotalt
neljas osa maassa ning talurahwas kolm osa. Johup,
et mõisnikuide sean rika mehe omma, sis tulep se
muidugi arstile tulus, kui tema üte ehk tõise pärast
esiaralikulit peap wäljatulema ning waiwa nägema;
ning kui mõisnik peas kiik walda raharendi pääle
pandma ning mõisamaid sulastega lastma harida,
ka mõisa leiwa pääl omma, sis ehk wõip ka sün-
dida, et säärane mõis suurembat osa arsti palgast
henda pääle wõtaw maassa.

Kui arwatas, et kogudusen 5000 meestehenge
om ning üts arst jõwwap sääratse koguduse tõbitse
ütsinda aratallitada, sis peap säärane kogudus 750
hõberubla kolupandma, et kolm osa arsti palgast
täüs saawa. Se teep ega henge pääle 15 tenga hõ-
bedat wälja. Seda ei wõi ütsele liijas arwata, ke
aratunnep, mes suur tulu kogudusele omast arstist
saap. Rohu, mes tõbitse pääle kulup, peap mui-
dugi tõbine esi äramasma ning se ei ole liig kallis,
kui tohter üte aptekri-selli henne man peap, ke tema
hoole al rohtu keedap ning segap. Kui mõisawa,
nemba omast käest hainu ning kaaru soetawa, ning

mõldre, kõrgimehe ning mu sääratse ka oma osa ma-
nupandwa, sis om kiik koon, mes arsti ülespida-
mises tarbis lät.

Kalendritegija tunnep oman sõamen ära, et se
aig mite liig kawwen enam ei wõi olla, et ka meie
maal egan kogudusen üts mõistlik, usutaw ning helde
arst elap, ke niidade oma koguduse ihuliku terwuse
eest hoolt kannap, kui keriku ovetaja oma koguduse
henge terwuse eest; ning kui timmahawane kalender oma
jutuga ennege ni paljusest seda hääd asja om liigu-
tanu, et ta ilmsis ning rahwa keele pääle saanu, sis
ei kahitse tema mite, et ta seda ülestirjuten oma
kallist aiga om kulutanu. Kel kõrwu om kuulda,
se kuulko! **W. S.**

Glaja-arstimise kool Tartuu

(Kae päälmine pilt kalendri een).

Maa-rahwa kalendrin, mes 1854. ajastaja pääle
wäljatuli, om Tartu elaja-arstimise koolist lugejale
teedmist saanu ning äraseletetu, mes tarbis se kool om
säetu ning mes hääd temast edimätsse wie ajastaja
wahel om sündinu. Nüüd 1859. ajastajal saiap
seesama kool juba 10 ajastaiga, ent ei peeta mite
enamb sen majan, kos tema edimält asent leuse,
enge tõisen paigan. Reisri armu läbi osteti selle
tarbis kats suur uhet maja puusilla ning Peterburi
ragatka wahel, kadunu nahapartja Zeehi maja, ning
üts suur plats nende kate maja tagan, mes Melzi-weise
tiigini küünip. Uleminewal 1857. ajastajal saiwa kiik
hoone, mes hoowi pääl ning uulitsa weeren saiswa, täws
weste äraparandetus ning üts wastne hoone ülesehitetus,
kon ära koolu elaja katki leigatas ning ne wäljaleigatu
soone ning liikme opjile näüdetas ning äraseletetas